

Učíme se doma

“Jarní volání”

Začneme básničkou:

SLUNCE

Slunce volá na sněženku,
podívej se jak je venku!
Slunce volá do oken,
Děti, haló, pojdte ven!

Můžete se s dětmi básničku naučit a pak si s nimi přečíst krátký příběh o berušce (vy přečtete text a dítě vás doplní – co je na obrázku).

BERUŠKA

U lesa je slunná louka
Adélka tam našla

na krovkách měl sedm
schoval si je pod

Broučku, to jsem já - Adélka
Brouk vystrčil

řekl: Já jsem Maruška
první jarní

Povídejte si s dětmi co jste viděli na procházce: Jak se změnila příroda po skončení zimy? (Stromy, tráva, první květiny apod.) Které jarní květiny jste viděli? Kde rostly? Jakou měly barvu? Poznáte je na fotografiích?

Sněžěnka

Bledule

Narcis

Tulipán

Violka - lidově fialka

Petrklíč

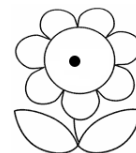
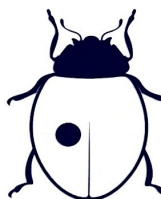
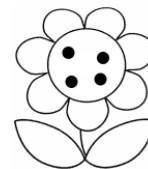
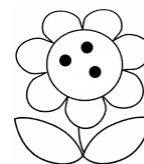
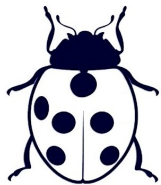
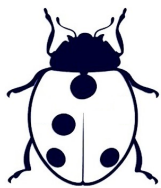
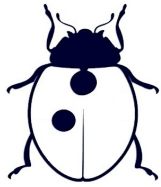
Podběl

Pampeliška

Povídáním budete s dětmi rozvíjet slovní zásobu, výslovnost, procvičíte paměť, rozšíříte a upevníte jejich znalosti o jarní přírodě.

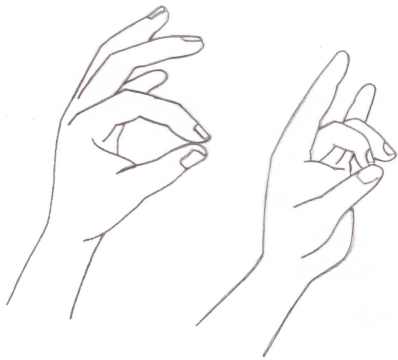
Počítání s beruškou: spočítejte si puntíky, a stejný počet na berušce a na kytičce spojte, nebo si je vybarvěte stejnými barvami.

Procvičte u dětí předmatematickou představivost, číselnou řadu, rozvíjíte myšlení a zrakové vnímání.

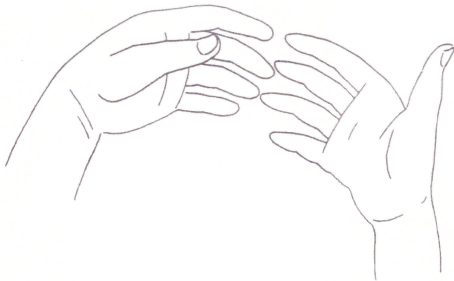
Před každým malováním nebo psaním si vždy procvičíme prstíky.

Prsty ťukají střídatě proti palci do rytmu říkanky.

Ťuká, ťuká deštík na široký deštník.
Ťuká, ťuká prstíkem,
kdo je pod tím deštníkem?

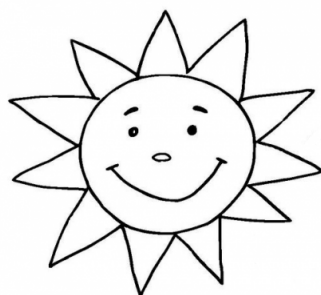
Točíme rukama v zápěstí (motáme).

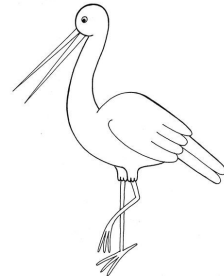
To jsem já panenka,
točí se mi sukénka.

Točíme rukama v zápěstí na druhou stranu.

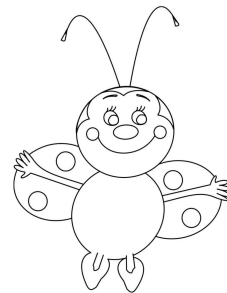
Běžím, běžím k sluníčku,
osušit si sukničku.

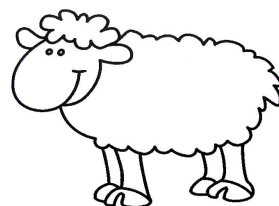
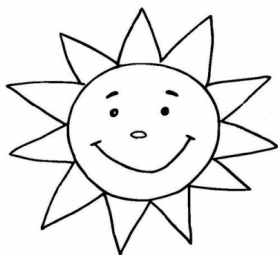
Rozkládání slov na slabiky: vytleskej co vidíš na obrázku a nakresli k němu tolik puntíků kolikrát jsi tleskl, také urči první hlásku ve slově. Obrázky si vybarvi.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

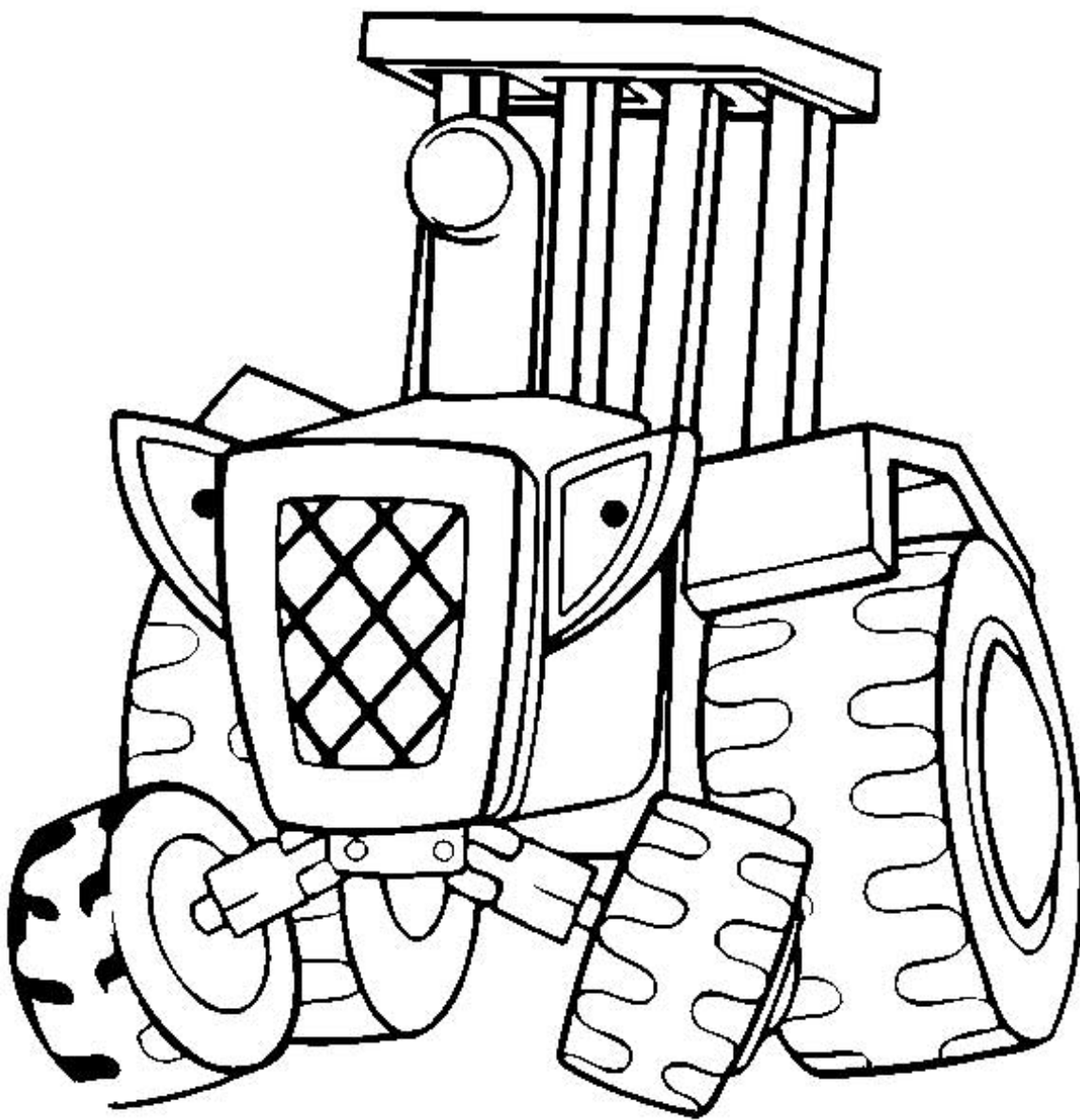

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Při vytleskávání a určování hlásky procvičíte sluchové vnímání, rozvíjíte myšlení, dětem tak pomáháte zvládnout nácvik čtení a psaní.

Omalovánky pro kluky i holky: vyber si obrázek a vybarvi (nebo si můžeš namalovat svůj vlastní obrázek), nezapomeň správně držet pastelku, nepřetahuj :-)

Kresbný projev – rozvíjí představivost, fantazii, trpělivost i soustředěnost.

A teď trochu jarního tvoření: budete potřebovat čtvrtku velikosti A4, tempery nebo vodové barvy, štětce, dva brambory, nůž, nádobku s vodou.

Jak na to: bramboru rozpulte na dvě poloviny, předkreslete si tvar tulipánu a vyřezejte ho.

Dále spolu s dětmi nabarvěte bramborová tiskátka a obtiskněte je na papír. Na závěr společně domalujte stonky, lístky a rozkvetlý záhonek je hotov.

Procvičíte jemnou motoriku, správný úchop štětce, pečlivost a trpělivost.

Na závěr tu máme pohádku „O Sněženkové víle“ (dospělák ti ji může přečíst třeba před spaním).

Sněženková víla byla jarní víla, která vládla všem sněženkám. Díky ní tyto jarní květinčky zdobí zahrádky ještě před tím, než roztaje poslední sníh. Sněženková víla nosila krásné bílé šaty, ale přesto s nimi nebyla spokojená.

„Všechny ostatní jarní květinové víly mají šaty krásně barevné. Jen já musím nosit obyčejné bílé,“ vzdychala.

Marně se jí její kamarádky, Narcisková a Krokusová víla, snažily přesvědčit, že její šaty jsou nádherné.

„Žádná z nás nemá tak čisté a skvostné šaty jako ty. Jsou krásně bílé jako čerstvě napadaný sníh,“ ujišťovala ji Narcisková víla. „Jenže na sněhu vůbec nejsou vidět. Kdo si všimne sněženek, když sníh ještě neroztál?“ mračila se Sněženková víla. „To tvé žluté šaty na sněhu krásně září.“

„Ale tvoje šaty jsou tak půvabné. Bílé šaty mívají nevěsty a ty jsou vždy nádherné,“ přidala se Krokusová víla. „Tak si je vezmu, až se budu vdávat,“ dupla si nožkou Sněženková víla. „Teď chci mít šaty barevné jako máte vy.“

„Ale ty si nemůžeš šaty převléknout,“ vyděsily se ostatní víly. „Jsi Sněženková víla, pokud nebudeš jako sněženka vypadat, nemůžou sněženky na jaře kvést.“

Sněženkové víle to bylo jedno. Proč zrovna ona by měla mít nezajímavé bílé šatičky? Odlétla od svých kamarádek a začala se rozhlížet po nových šatech. Moc se jí líbí ty žluté, jako má víla Narciska. Dolétla mezi narcisky a domluvila se s nimi, že si od nich jedny šaty vypůjčí. Převlékla se a odlétla pryč.

Mezitím k narciskám dolétly její kamarádky a našly na zemi pohozené sněženkové šaty. Víly se lekly. Musí vílu Sněženku co nejdříve najít. Když nebude Sněženková víla ve svých šatech, zmizí sněženky ze všech zahrádek a trávníků.

Rozlétly se každá jiným směrem. Víla Narciska k lesu, víla Krokuska k městu. Víla Narciska po cestě letěla kolem zahrádek. Zastavila se a rozhlédla. Ráno tu ještě kvetly sněženky. Teď už po nich nebylo ani památky. Všechny sněženky ze zahrádek zmizely.

Víla Krokuska letěla kolem školky. Děti se zrovna vracely z procházky a byly nějaké smutné. Paní učitelky kroutily hlavami. Vydaly se s dětmi na procházku prohlédnout si jarní kytičky, ale nenašly ani jednu sněženku. Vůbec neví, jak je to možné.

Krokusová víla se otočila a letěla k lesu. Takhle to nepůjde. Musí spojit síly a co nejdříve najít Sněženkovou vílu. Za chvíli dohnala vílu Narcisku. Pořád ještě zamyšleně koukala přes ploty zahrádek. Víla Krokuska jí řekla, co právě zjistila u školky.

Víly přemýšlely, co dál. Najednou uslyšely slabounký pláč. Vydaly se tím směrem a našly pod větvičkou keře plakat Sněženkovou vílu.

„Pročpak tady tak sedíš a pláčeš?“ pohládily ji po vláskách. Víla zvedla uplakaná očka a vzlykla: „Když já jsem tak chtěla mít krásné žluté šaty, jako máš ty, Narcisko. Jenže teď je mám a na žádné zahrádce už nekvete ani jedna sněženka. Co tomu řeknou ostatní květinové víly? A co tomu řeknou děti, když se budou chtít se svými rodiči podívat na sněženky a žádné nenajdou? Sněženky přece jsou tak krásné kytičky s květy bílými jako čerstvě napadaný sníh nebo jako půvabné šaty nevěsty.“

Víly se na sebe podívaly. „Takže už ti nevádí, že bys nosila obyčejné bílé šatičky?“

„Ale vůbec ne. Chtěla jsem zářivé šaty, jako máte vy dvě, ale vůbec jsem si neuvědomila, že bílá barva je také důležitá. A bez bílé barvy by žádná sněženka nebyla sněženkou.“

„No, naštěstí se to dá snadno vyřešit,“ usmála se Krokusová víla a vytáhla sněženkové šaty, které vzala s sebou.

„Vy jste mi je přinesly?“ rozzářila se Sněženková víla a hned se do svých šatů převlékla. Zatočila se dokola a vzlétla. Rozletěla se nad okolní zahrádky, trávníky i parky. Všude zase kvetly sněženky. A mezi narciskami, krokusy a ostatními kytičkami jim to náramně slušelo.

